

МЕЧАТА ВОДА

(Родопска легенда)

— Мамо, мамо, днесъ следъ обѣдъ учительтъ ни заведе на разходка, и минахме край малката чешмичка до селото, която е всрѣдъ малкитѣ ливадки, — викаше на майка си малката Анка, ученичка въ III отдѣление.

— Водата на тая чешмичка се казва „Меча вода“. Учительтъ ни разказа за нея една приказка.

— Това било много отдавна, деца, — започна той. Тая чешмичка не е съществувала тогава, а е имало тука само едно буйно и бистро планинско изворче съ студена и сладка вода, която безспирно си клокочела. А виждате ли тия голи баири и ливадки наоколо? Нѣкогаси тѣ били обрасли съ много буйни и гѣсти гори. Най-разновидни горски птици сж ги огласявали презъ пролѣтнитѣ и лѣтни дни съ своитѣ крѣшни пѣсни, а нощемъ, когато всичко се е унисало въ сладъкъ сънь, бродѣли сж по тѣхъ бухали, кукумявки и други нощни птици. Много диви звѣрове сж гѣмжали тука най-свободно и отъ никого необезпокоявани, защото недостѣпни били тия гори за човѣшки кракъ. Мечкитѣ гордо като приказни горски царе сж се разхождали изъ тѣхъ, търсейки корени, диви плодове и медъ или нѣщо друго да се хранятъ. И надвечерь, изморени отъ дългото лутане, тѣ сж идвали тука на това изворче, пийвали си отъ него студена и сладка водица и се отправяли за дупкитѣ и пещеритѣ си, за да се отдадатъ и тѣ на сладъкъ сънь и почивка. Това се повтаряло дълги години всѣки день и всѣка вечеръ...

Много време се изминало отъ тогава. Жестоки хора изсѣкли и опожарили най-немилостиво тия вѣковни и непроходими гори, оголѣли и баиритѣ, които, както виждате, едва сега сж започнали да ги залесяватъ съ млади фиданки. Изчезнали и мечкитѣ заедно съ всички други диви звѣрове и горски птици, Само това изворче съ сжщата студена, бистра и сладка вода останало до сега. Добри хора сж направили тука тая чешмичка, но водата ѝ и до днесъ носи името „Меча вода“, за да напомня навѣки на човѣшкитѣ поколѣния, че нѣкога по тия мѣста е имало гора, живѣли сж мечки, и гората трѣбва да се засади и издигне, защото изворчето безъ нея ще пресъхне.

Иванъ Д. Мутафовъ